

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"ק 13-04-45539 בכר ואח' נ' רוסטוביץ' ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' השופט עזריה אלקלעי

המבקשים

1. יעקב חלוזין
2. אייל רביב
3. ארז מלמד
4. עופר גור
5. יפה הרצברג
6. הדסה אלמוג
7. נעמה מוסקל
8. רן לייטמן
9. דן סלייפר
10. דרור גלעדי

נגד

התובעים/המשיבים

1. אורנית בכר
2. גיל-לורנס גבע
3. מארק ויסמן
4. אלון גבע
5. דורית יניב

המשיבים/הנתבעים

6. עו"ד ד"ר הנריק רוסטוביץ'
7. ד"ר הנריק רוסטוביץ' ושות' - חברת עורכי דין

חקיקה שאוזכרה:

[חוק הבוררות, תשכ"ח-1968: סע' 5](#)[תקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984: סע' 24](#)**החלטה**

1. בפני בקשה שהגישו המבקשים, אשר הינם חלק מהנתבעים אשר צורפו לכתב התביעה מיוזמתו של בית המשפט ובה הם עותרים להורות על עיכוב ההליכים בתיק ועל הפניית הסכסוך לבוררות לפי הוראות [סעיף 5 לחוק הבוררות](#) תשכ"ח-1968. (להלן: "החוק")

הרקע העובדתי

2. המשיבים 1-5 [להלן: "התובעים"] הגישו תביעה נגד המשיבים 6 ו-7 [להלן: "הנתבעים המקוריים"] לתשלום סך של 25,647 ₪ אשר הם מחזיקים ושייכים לתובעים.
3. התובעים הינם חלק מקבוצת רכישה של כ-300 רוכשים שהתארגנו לצורך הקמת פרויקט מגורים. כל אחד מחברי הקבוצה התקשר בהסכם עם חברת אמקור בע"מ [להלן: "אמקור"] לרכישת קרקע ברחוב הסוללים 17 בתל אביב [להלן: "הסכם המכר"], כן התקשרו בהסכם שיתוף ביחס לקרקע שנערך בין הרוכשים לבין אמקור [להלן: "הסכם השיתוף"].
4. מכוח אותו הסכם שיתוף הוקמו שני גופי נפרדים: "נציגות הרוכשים" [להלן: "הנציגות"] ו"ועד הדיירים" [להלן: "ועד הבית"] – הם המבקשים בבקשה שבפני.
5. לימים התגלתה מחלוקת בין הנציגות לבין אמקור בעניין תשלומי והחזרי אגרות מעיריית תל אביב בהם החזיקה אמקור. מחלוקת זו הועברה לדיון בבוררות בפני בורר, עו"ד משה לוסקי.
6. הנתבעים המקוריים שימשו כבאי כוחם של הנציגות וועד הבית בהליך הבוררות. ביום 29.5.12 ניתן פסק בורר שקבע כי על אמקור לשלם לרוכשים סכום של 1,472,395 ₪, כאשר נקבע כי סכום זה ישולם לידי הנאמנות של המשיב 6, עו"ד רוטוביץ', אשר יידאג לביצוע החלוקה המתאימה לזכאים לכך בפרויקט סנטרל פארק".
7. ביום 9.8.12 העבירה אמקור לידי המשיב 6, עו"ד רוטוביץ', סך של 1,450,990 ₪.
8. ביום 7.4.13 פנה ב"כ התובעת 1 לעו"ד רוטוביץ' בדרישה לקבלת הסכומים המגיעים לה מפסק הבוררות, אולם עו"ד רוטוביץ' הודיע לב"כ התובעת 1 כי אין בכוונתו להעביר את הסכומים, וכי הוא שוקל להגיש טען ביניים לבית המשפט ביחס לכספים אלו, נוכח המחלוקת שבין הנציגות לבין ועד הבית באשר לכספים המצויים בידיו.
9. התביעה דנן הוגשה בטענה שהנתבעים המקוריים לא העבירו לתובעים את הסכומים המגיעים להם על פי פסק הבורר בטענה כי עליהם להעביר לכל אחד מהתובעים את החלק היחסי המגיע לו, כפי שפורט בכתב התביעה.
10. הנתבעים המקוריים הגישו בקשת רשות להתגונן ובה נטען כי מאז שנתקבל הפיקדון בידי עו"ד רוטוביץ' בנאמנות, הוא מעוניין להעביר אותו הלאה, אולם עקב המחלוקת בין הנציגות לבין ועד הבית לא היה ברור לו למי להעביר את כספי הפיקדון.
11. לטענת הנתבעים המקוריים, עם קבלת הפיקדון נפתח על ידם חשבון פיקדונות מיוחד בבנק והפיקדון הופקד בחשבון זה.
12. הנתבעים המקוריים טוענים בבקשה ליתן רשות להתגונן, כי נקלעו למלחמות בין הדיירים שהם אינם צד להן.

13. עוד ציינו הנתבעים המקוריים בבקשה ליתן רשות להתגונן, כי לא ייצגו בבוררות את התובעים, אלא יצגו את הנציגות ואת ועד הבית וביקשו מהם הוראות לגבי כספי הפיקדון, אולם עקב מחלוקות בין נציגי הגופים, עד למועד הגשת התביעה דנן, לא ניתנו לנתבעים המקוריים הוראות שהיו מוסכמות על שני הגופים בדבר כספי הפיקדון. כל עוד לא קיבלו הנתבעים המקוריים הוראות מפורשות בכתב מהלקוחות שיוצגו על ידם, קרי הנציגות וועד הבית, כל העברה כספית הייתה מסכנת אותם בתביעות מצד דיירים אחרים ועלולה הייתה לגרום להפרת חובת הנאמנות מצדם.
14. לטענת הנתבעים המקוריים, יש לצרף לתביעה את כל רוכשי המגרש ויש מקום לצרף גם את ה"נציגות" ואת "ועד הבית" לתובענה.
15. בדיון בבקשת רשות להתגונן שהתקיים בפני ביום 15.10.13 קבעתי כי: **"משמיעת הצדדים, מסתבר כי תביעה זו הינה חלק מסכסוך שנתגלע בין התובעים בתביעה שבפני לבין ועד דיירים המייצג מעל 300 דיירים, אותם ייצג עו"ד רוטטוביץ כאשר הכספים אותם קיבל עו"ד רוטטוביץ במסגרת ייצוגו כתוצאה מהבוררות ואשר הופקדו בידי בנאמנות, הועברו על ידי עו"ד רוטטוביץ במסגרת הסכם פשרה שקיבל תוקף של פסק דין בתביעה שהגישו נגדו נציגי הועד".** עוד קבעתי: **"מסתבר כי בין הדיירים התובעים שבפני לבין הועד קיימת אי הסכמה לגבי אופן התנהלות הועד ולגבי השימוש שיעשה בכספים שהועברו לועד על ידי עו"ד רוטטוביץ. סבור אני כי מן הראוי היה כי מלכתחילה ינקוט עו"ד רוטטוביץ בהליך של סעד ביניים כדי שבית המשפט הוא זה אשר יחליט למי הוא צריך להעביר את כספי הפיקדון, באשר לעו"ד רוטטוביץ עצמו לא היתה טענה ביחס לכספים אלו, אולם בינתיים בחר עו"ד רוטטוביץ שלא לנקוט בהליך האמור ואנו עומדים בפני עובדה מוגמרת לפיה הכספים בשלמותם כבר הועברו לועד. אינני רואה לנכון ליתן היום החלטה לגופה בבקשת הרשות להתגונן ואני קובע כי כל התובעים בתיק מספר 13-06-33461 הינם צדדים דרושים בתיק שלפני ולפיכך אני מורה לצרפם כנתבעים נוספים בתיק זה וזאת מאחר ואין אלו המחזיקים עתה בכספים כולם".**
16. לאחר מתן החלטה האמורה על ידי, הגישו הנתבעים החדשים שצורפו לתביעה בעקבות החלטתי "בקשה לעיכוב הליכים והפניית התיק לבוררות לחילופין: בקשה למתן הבהרה" – זוהי הבקשה נשוא החלטה זו.

טענות הצדדים

17. המבקשים, הם הנתבעים החדשים, טוענים בבקשה לעיכוב הליכים מטעמם, כי התביעה אשר הגישו התובעים נגד הנתבעים המקוריים הוגשה בחוסר תום לב, וכי על התובעים היה לפעול נגד הנתבעים החדשים ולהפנות המחלוקת לבוררות ולא על ידי הגשת תביעה לבית המשפט, וזאת בהתאם להסכם הבוררות שבין התובעים לנתבעים החדשים, כפי שמופיע בסעיף 12 להסכם השיתוף שביניהם הקובע כך: **"כל סכסוך שיתגלה בין הצדדים, בינם**

- לבין עצמם ו/או בינם או מי מהם לבין הנציגות, בכל ענין הקשור בהסכם זה ובביצוע הוראותיו, בקיומן ו/או בהפרתן, יובא להכרעתו של בורר דן יחיד...".
18. בקשת הנתבעים החדשים להעביר את התיק לבוררות הועברה לתגובת התובעים והנתבעים המקוריים ובהחלטתי מיום 29.12.13 קבעתי: "הצדדים יואילו להתייחס לשאלה האם תניית הבוררות שבהסכם השיתוף חלה גם מקום שהנתבעים צורפו לתביעה לפי [תקנה 24 לתקנות סדר הדין האזרחי](#), כבעלי דין חיוניים, מיוזמת בית המשפט ולא בעקבות תביעה שהוגשה נגדם על ידי התובעים. הצדדים יתייחסו בטיעוניהם לעובדה כי הנתבעים המקוריים אינם צד להסכם השיתוף וממילא לא ניתן לחייבם להשתתף בבוררות".
19. הנתבעים המקוריים בתגובתם הסכימו להעביר את הדיון בתיק לבוררות ובלבד שלא יישאו בהוצאות הבוררות, כאשר בעניין השפעת הוראות [תקנה 24](#) נרשם מטעמם כי אין להם עמדה.
20. המבקשים הגישו תגובה מטעמם בהתאם להחלטתי ובה טענו, כי המחלוקת האמיתית נוגעת להחלטה של הנציגות (אשר הינה חלק מהמבקשים), אשר יונקת את סמכויותיה מהסכם השיתוף שבינם לבין התובעים, לפיו כל סכסוך אשר מתגלע בין הצדדים יש להעביר לבוררות. לכן, טוענים המבקשים, אין זה משנה שהם צורפו לפי [תקנה 24](#) מיוזמת בית המשפט, וכל כפירה של המשיבים בסמכות הנציגות לקבל החלטה כזו או אחרת יש לברר במוסד הבוררות. לפיכך, ומאחר שהנתבעים המקוריים הביעו הסכמתם להתנהל בבוררות, אין מניעה להעביר הסכסוך לבוררות.
21. מנגד, טוענים התובעים, כי התביעה הוגשה נגד הנתבעים הנכונים היות והנתבעים המקוריים שימשו כנאמנים בנוגע לכספים השייכים לתובעים, לצורך חלוקתם לתובעים ולרוכשי דירות נוספים, והם הפרו חובתם ועל כן תביעה זו מוגשת נגדם.
22. כמו כן הם טוענים, כי מול הנתבעים המקוריים אין הסכם בוררות, וגם אם הנתבעים המקוריים מסכימים להפניית הסכסוך לבוררות, המשיבים מתנגדים לקיומה של בוררות עם הנתבעים המקוריים ואם יחויבו לפנות לבוררות תהא בכך פגיעה בזכותם לגישה לערכאות. עוד טוענים התובעים, כי קיים הסכם בוררות מול חלק מהמבקשים בלבד - אלו ששייכים ל"נציגות", כאשר מול מרבית המבקשים, אשר שייכים ל"ועד הבית", כלל לא קיים הסכם בוררות. לפיכך, טוענים התובעים, מול מרבית הנתבעים, הן הנתבעים החדשים והן הנתבעים המקוריים, לא קיים כלל הסכם בוררות ועיכוב הליכים יכול להיעשות רק מול המבקשים השייכים ל"נציגות", דבר אשר יביא לפיצול הדיון, אשר הינו שיקול מרכזי לדחיית הבקשה לעיכוב הליכים ועלול להביא להכרעות סותרות.
23. התובעים טוענים, כי החלטת בית המשפט לצרף את הנתבעים החדשים לתביעה לא צריכה לפגוע בזכות הגישה לערכאות ובזכותם לנהל תביעה נגד הנתבעים המקוריים, בהם בחרו מלכתחילה.

דיון והכרעה

24. התנאים לעיכוב הליכים והעברת סכסוך לבוררות קבועים **בס' 5 לחוק הבוררות** :

5" (א) הוגשה תובענה לבית משפט בסכסוך שהוסכם למסרו לבוררות וביקש בעל-דין שהוא צד להסכם הבוררות לעכב את ההליכים בתובענה, יעכב בית המשפט את ההליכים בין הצדדים להסכם, ובלבד שהמבקש היה מוכן לעשות כל הדרוש לקיום הבוררות ולהמשכה ועדיין הוא מוכן לכך.

(ב) בקשה לעיכוב הליכים יכול שתוגש בכתב ההגנה או בדרך אחרת, אך לא יאוחר מהיום שטען המבקש לראשונה לגופו של ענין התובענה.

(ג) בית המשפט רשאי שלא לעכב את ההליכים אם ראה טעם מיוחד שהסכסוך לא יידון בבוררות. "

25. בהתאם לס' 5(ג) שאלת עיכוב ההליכים כפופה לשיקול דעתו של בית המשפט "אשר בוחן בין היתר את מהות הסכסוך, הצדדים לו, היקפו, חשיבות צירופו של בעל דין זה או אחר לצורך בירור הסכסוך וכיוצא באלה וככל שמצא בית המשפט כי קיים טעם מיוחד לאי עיכובם של ההליכים הוא רשאי לדחות הבקשה" (מתוך: **ת.א. (מרכז) 16703-05-13 יעקב מונוביץ' נ' אליהו גינת**)

26. לאחר שהוריתי על צירוף המבקשים, הנתבעים החדשים, בהתאם **לתקנה 24** לתסד"א, ומאחר שבינם לבין התובעים קיים הסכם בוררות, עולה השאלה האם ניתן להעביר את הסכסוך כולו לבוררות, שהרי הנתבעים המקוריים מסכימים להתדין בבוררות ובין התובעים לנתבעים החדשים קיים הסכם בוררות. התשובה לכך היא שלילית ודין הבקשה לעיכוב הליכים להידחות וזאת ממספר סיבות אשר יפורטו להלן.

27. ראשית, במקרה שבפני, אין ספק כי הנתבעים המקוריים אינם צד להסכם הבוררות והצדדים לא הצביעו על מקור לחיובם של התובעים לקיים בוררות עם הנתבעים המקוריים.

28. בוררות, כידוע, יסודה בהסכם בין הצדדים ומשהתובעים לא מסכימים לנהל בוררות עם הנתבעים המקוריים, אינני רואה כיצד ניתן לחייבם לעשות כן בעל כורחם, וזאת גם אם הנתבעים המקוריים נתנו הסכמה עקרונית מצדם להשתתף בבוררות.

29. בהעברת סכסוך לבוררות יש משום פגיעה בזכות הגישה לערכאות אשר הינה זכות יסודית חשובה ועל כן העברה שכזו תיעשה בהסכמת הצדדים. התובעים לא הסכימו להעברת הסכסוך עם הנתבעים המקוריים לבוררות ועיכוב ההליכים ביניהם יהווה פגיעה בזכותם לגישה לערכאות. ברע"א **7608/99 לוקי, ביצוע פרויקטים (בנייה) 1989 בע"מ נ' מצפה כנרת 1195 בע"מ** ישנה התייחסות לזכות הגישה לערכאות כדלקמן :

"בהסכמה לבוררות כרוכה פגיעה משמעותית בזכות הגישה לערכאות של כל אחד מהצדדים המתקשרים. זו מתבטאת לא רק בויתורם, למעשה, על

הזכות להתדיין לפני בית המשפט, אלא גם בנטילת מגבלות משמעותיות ביחס לאפשרויות ההשגה על הכרעת הבורר בעניינם. הפגיעה בזכות הגישה לערכות נחשבת למוצדקת רק אם היא אכן נובעת מבחירתו המוקדמת של המתקשר... מחשיבות מעמדה של זכות הגישה לערכאות מתחייבת המסקנה כי להוכחת הכוונה להתקשר בהסכם בוררות תידרשנה ראיות ברורות".

30. אם כן, הסכסוך שבין התובעים לנתבעים המקוריים לא ניתן להעברה לבוררות בהיעדר הסכמה. עם זאת, בין התובעים למבקשים, הנתבעים החדשים, קיים הסכם בוררות, אולם העברת הסכסוך שבין התובעים לנתבעים החדשים בלבד לבוררות, יגרום לפיצול הדיון תוך פגיעה בנוחות וביעילות הדיון וזוהי סיבה נוספת מדוע דין הבקשה לעיכוב הליכים להידחות.

31. ס. אוטולנגי התייחסה בספרה "בוררות דין ונוהל", בעמ' 302-303, לשיקולי בית המשפט בבואו להחליט בבקשה לעיכוב הליכים, ובין היתר התייחסה להשלכות פיצול הדיון אשר יש לקחת בחשבון ועלולה להביא להכרעות סותרות וכך כתבה:

"שיקול חשוב בהחלטת בית המשפט לעכב הליכים הוא התוצאה האפשרית של פיצול הדיון בין דיון בבית המשפט לבין דיון בבוררות. הסיטואציה בה מתעוררת לרוב הסוגיה של פיצול הדיון היא כאשר התביעה היא בין מספר בעלי דין, שלא כולם צדדים לאותו חוזה, ורק בין אחדים מהם קיים הסכם בוררות. ... השיקולים הנוגדים שעומדים בפני בית המשפט הם חוסר הנוחיות של הצדדים בפיצול הדיון, לעומת עקרון כיבוד ההסכמים. חוסר הנוחיות ברור מעצמו ... לפיצול הדיון עלולות להיות תוצאות קשות נוספות, מעבר לחוסר הנוחיות: קיימת האפשרות, שהבורר יפטור את הנתבע שבפניו מחבותו, בהיותו בדעה שהנתבע האחר, זה שמתדיין בביהמ"ש, הוא שאחראי לנזק; ואילו מצדו הוא, ביהמ"ש יפטור את הנתבע שבפניו מחבותו, בסוברו כי דווקא הנתבע האחר, זה שאיננו מתדיין בפניו, הוא זה שצריך לשאת בנזק. תוצאה כזאת היתה נמנעת, אילו התביעה נגד שני הנתבעים היתה מתבררת בפני אותה ערכאה, במקרה זה – ביהמ"ש".

32. כמו כן, התביעה דן הוגשה נגד הנתבעים המקוריים בטענה שהפרו את חובת האמון המוטלת עליהם כלפי התובעים. אולם הנתבעים החדשים טוענים, כי לא היה צריך להגיש את התביעה נגד הנתבעים המקוריים וכי בהגשת התביעה נגד הנתבעים המקוריים פעלו התובעים בחוסר תום לב וכי המחלוקת האמיתית היא בין התובעים לנתבעים החדשים.

33. אינני סבור, כי התביעה כנגד הנתבעים המקוריים היא כסות עיניים בלבד והנתבעים המקוריים נחוצים לדיון המהותי בתביעה [ראה רע"א (מחוזי) 985/93 אלרינה אינוסטמנט קורפוריישן נ' ברקי פטה המפריס (ישראל בע"מ)] (להלן: "פרשת אלרינה").

34. התביעה העיקרית שבפני הוגשה נגד הנתבעים המקוריים וללא ספק הם נחוצים בדיון, לצורך ליבון הטענה לפיה הם הפרו את חובת הנאמנות, וזאת לצד הנתבעים החדשים שהוריתי לצרף לתביעה, ואינני מוצא בתביעה כנגד הנתבעים המקוריים ניסיון התחמקות מהתחייבות התובעים לקיום בורות עם הנתבעים החדשים.

35. בעניין זה ניתן ללמוד מספרה של אוטולנגי, בעמ' 305, בו נאמר כדלקמן:

"אחד השיקולים הנכבדים לפיצול הדיון הוא מידת הנחיצות שבצירוף הצדדים לתביעה: האם באמת הכרחית התביעה נגד מי שאין עמו הסכם בורות? האם לא צורף אותו צד רק כדי להתגונן נגד בקשה לעיכוב הליכים? אם יתחוויר לבית המשפט כי בכוונה צרף התובע נתבע נוסף, שאינו צד להסכם הבורות – לא יהסס ביהמ"ש לתת צו לעיכוב הדיון, ולפצל בכך את התביעה לשתי התדיינויות שיפוטיות שונות. ברם, אם מוגשת התביעה נגד נתבעים אחדים, כאשר התביעה העיקרית היא נגד הנתבע שלא היה צד להסכם - כי אז שאלת הנוחות והמעשיות עשויה להכריע נגד מתן צו עיכוב לבקשתו של הנתבע האחר, צו שרק יגרום לפיצול הדיון, מה שלא יהיה צודק כלפי התובע במקרה זה". (קו תחתון שלי ע.א.)

36. בפרשת אלרינה נידונה השאלה כיצד לנהוג במקרים בהם מוגשת בקשה לעיכוב הליכים על ידי חלק מהנתבעים שהינם צד להסכם בורות עם התובע, בעוד שישנם נתבעים אחרים אשר אינם צד להסכם זה. השופט גולדברג קבע כי:

"השאיפה לריכוז התביעות בהליך אחד אינה, בנסיבות דנא, חזות הכול, ואין בה לבדה לשמש "טעם מיוחד" שלא לעכב את ההליכים. סבורני כי עד שאנו באים ליישם שאיפה זו, עלינו לקיים מבחן דו-שלבי: ראשית, לבחון את "הנחיצות הדיונית", דהיינו אם צורף לתובענה מי שאינו צד להסכם הבורות צירוף של אמת, או רק כדי שתהא בידי התובע עילה להתחמק מהתחייבותו ליישב את הסכסוך בבורות (ספרה של פרופ' ס' אוטולנגי, בורות - דין ונוהל (דע-פורט), מהדורה 3, תשנ"א) 138). בשלב השני תיבחן "הנחיצות המהותית" שבקיום הליך אחד בבית המשפט כנגד הנתבעים כולם; דהיינו אם חיוני הוא, כדי שיהא בידי התובע לזכות בסעד אפקטיבי, כי הדיון לא יפוצל אלא יתנהל כמיקשה אחת. אם עולה החשש כי פיצול הדיון ישאיר את התובע חסר סעד, גם אם יזכה באחד ההליכים, משום שעלולים להיקבע בהליך האחר מימצאים, מסקנות או תוצאות סותרים - כי אז

תקנת הציבור מחייבת שלא תיגרם למתדיין תוצאת תיקו אשר כזאת. (ראה פרשת אלרינה).

37. בנוסף, הנתבעים החדשים צורפו בהתאם להחלטתי (לפי [תקנה 24](#) לתסד"א) וזאת מאחר שקבעתי כי הם צדדים חיוניים לבירור התביעה, במקרה בו צד מצורף לדיון מיוזמת בית המשפט, ולא מיוזמת צד להסכם הבוררות, אין מקום לעיכוב ההליכים ולהעברת חלק מהצדדים לבוררות, שכן יהיה בכך כדי לסכל את החלטתו של בית המשפט, לפיה הצד שצורף לדיון הינו צד חיוני למשפט.

38. זאת ועוד, פיצול הדיון והעברת התובעים והנתבעים החדשים בלבד לבוררות עלולה להביא להכרעות סותרות, פגיעה בנוחות והמעשיות, ובין היתר תסכל את מטרת צירוף הנתבעים החדשים ואת כוונתי לדון בסכסוך שבין התובעים לנתבעים המקוריים. בעניין זה אף ניתן להתייחס לדברים שנאמרים על ידי עו"ד ישראל שמעוני בספרו ("אופק חדש בבוררות", עו"ד ישראל שמעוני, עמ' 72): **"לא ניתן לדון בסכסוך בבוררות אם נקבע על ידי הצדדים או על ידי בית המשפט כי הסכסוך יידון בין כותלי בית המשפט"**

39. בהתאם לאמור לעיל, הנני מורה על דחיית הבקשה לעיכוב הליכים. המבקשים יישאו בהוצאות הבקשה וישלמו לתובעים הוצאות בסך 4,000 ₪. אינני עושה צו להוצאות לזכות הנתבעים המקוריים שהסכימו להעברת התיק לבוררות.

40. הנתבעים החדשים יגישו בקשת רשות להתגונן בתוך 20 יום.

41. כדי לחסוך בזמנם של הצדדים מומלץ לצדדים כולם להסכים למתן רשות להתגונן בפני התביעה, תוך קביעה כי התצהיר שצורף לבקשות לרשות להתגונן של הנתבעים המקוריים ישמש כתב הגנה מטעמם וכי התצהיר שיוגש ע"י הנתבעים החדשים ישמש כתב הגנה מטעמם וכי התביעה כולה תידון בסדר דין מהיר.

42. התיק נקבע לדיון ליום 9.7.14 בשעה 11:30 במועד זה יידונו בקשות הרשות להתגונן, לרבות אלו שטרם הוגשו, לחלופין תתקיים ישיבה מקדמית במידה שהצדדים יגיעו להסכמה דיונית כמוצע.

ניתנה היום, כ"ה אדר תשע"ד, 25
פברואר 2014, בהעדר הצדדים.

עזריה אלקלעי 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)